

توبه نامه حضرت محمد صادق مجددی

در مقاله محترم احسان لمر تحت عنوان افتضاحات برادران گیلانی [پسران هر دو پسر نقیب صاحب] سطوری از رساله ای حضرت محمد صادق خان مجددی توجه ام را جلب کرد، که تا اندازه ای از چهره ای اصلی پیر قلابی بغداد سید حسن خان گیلانی مشهور به نقیب صاحب پرده برمیداشت. من تا اندازه ای در باره خدمات خانواده و خود نقیب صاحب به انگلیس ها و دشمنی مخفی اش به امان الله خان مطالعات و نوت های دارم که در یک مقاله دیگر به نشر خواهم سپرد. اما درینجا میخواهم یک سند تاریخی توبه نامه حضرت محمد صادق مجددی را تقدیم کنم که یکتا از دشمنان علنی امان الله خان شمرده میشود.

این سند در ترجمه کتابی به نام واکنش های مذهبی و تحولات اجتماعی در افغانستان توسط یک مجددی دیگر محترم محمد نعیم مجددی یا بصورت قصدی و یا هم به اشتباه بدون ذکر نام محمد صادق خان مجددی نشر شده است.

هو العفو العزیز ط

پیشانی عفو ترا پرچین نسازد جرم ما

آیینه کی بر هم خورد از زشتی تمثالها؟

بحضور اعلیحضرت معروض میداریم

فقرا ۶ مجددی از ظلم نفس خود ها بحضور اوتعالی و تقدس تائب شده عفو خطا های خود را از بارگاه حضور کریم خواهانیم. ان الله قریب مجیب.

فقرا عرض پرداز می گوئیم که بدخواهی دولت اسلام و پادشاه اسلام را نکرده و نمی کنیم و ظن سوئی به نسبت حکومت اسلامی نداریم

لذا از حضور خواست گار بخشش و مرحمتیم که ازین سقب برهیم و اخوی و کسانیکه بجرم من گرفتار شده اند هم امیدوارم رها شوند. البته این بخشش اعلیحضرت موجب رضا حضور سلطان حقیقی خواهد بود.

و هم عهد می نمائیم که بدخواهی و خلاف ورزی به نسبت سره اعلیحضرت پادشاه اسلام نمی کنیم

فقط محمد صادق المجددی

